

[Justitsministeren]

særlige styringsgruppens notat af juni 1987««. Jamen der skal da foreligge en ansøgning; det kan da ikke være mig, der skal ansøge på christianitternes vegne. Hvis ikke de søger, er det, jeg spørger: Skal vi så ud at lukke beværtningerne, eller skal vi ikke? Hvis de får begrundet afslag på deres ansøgning, skal vi så ud at lukke beværtningerne, eller skal vi ikke? Hvis ikke hr. Qvist Jørgensen kan sige ja til, at man så må lukke dem, forstår jeg ikke et ord af det, man foreslår om lovliggørelse.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Det er jo sådan, at det er os herinde i Folketinget, som har den lovgivende magt, men det er regeringen, der har den udøvende magt. Vi har vedtaget en parlamentarisk henstilling til regeringen helt tilbage i maj 1982. Vedtagelsen blev bekræftet i 1986 og bekræftet igen i dag med en henstilling til regeringen om at følge de anvisninger, som Folketingets flertal giver. Og så kan regeringen ikke give oppositionen, det alternative flertal, ansvaret for noget, som regeringen i realiteten har ansvaret for, på grund af sin forsømmelighed.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal først svare justitsministeren, at når jeg har talt om, at jeg synes, det er gået for langsomt, og at der har været passivitet fra regeringens side, er det udtrykkeligt opfyldelsen af folketingsbeslutningen, jeg har tænkt på, og bestemt ikke politiet. Jeg synes, politiet har været tilstrækkelig aktivt i Christiania, så det er slet ikke det, jeg har haft i tankerne.

Nej, det er regeringen, og jeg kan da godt forstå, at det er svært at være en mindretalsregering, der skal administrere en beslutning, som et flertal i Folketinget har truffet, men sådan er de parlamentariske vilkår i dette samfund. Det må regeringen så leve med, fordi den gerne vil være regering, og så må vi andre blive ved og blive ved og blive ved med at sige: I er forpligtede til at opfylde de beslutninger, vi træffer, for det er regeringen, der har administrationsansvaret, det er ikke Folketingets flertal. Vi har intet apparat, vi har ingen embedsmænd, vi har ingenting. Vi har en lovgivningsmæssig myndighed, og den bruger vi, og så går vi ud fra, at regeringen administrerer efter de beslutninger, der bliver truffet. Hvis den ikke gør det, kritise-

rer vi den for det og prøver at få den til det på anden vis. Det er det, vi har prøvet i dag ved ikke kun at henvise til Folketingets beslutning af 15. maj 1986. Vi kunne for så vidt bare have sagt: Den bekræfter vi, værsgo at gå videre! Når vi er gået videre, er det selvfølgelig, fordi der heri ligger en kritik af, at regeringen efter vores mening har handlet for langsomt.

Forsvarsministeren var selv inde på, at han syntes, styringsgruppen havde en svær opgave. Det synes jeg også, og derfor mener jeg, at vi, uanset hvordan vi i øvrigt har det med Christiania, bør bakke den op, for ellers risikerer vi, at den ikke vil sidde længere; det kunne man da forestille sig. Derfor vil jeg gerne spørge: Er det regeringens hensigt at være lige så langsom, når det gælder opfyldelsen af den dagsorden, et flertal efter al sandsynlighed vil vedtage i dag, som den har været med hensyn til opfyldelse af folketingsbeslutningen fra 15. maj 1986?

Det drejer sig om at give den særlige styringsgruppe et mandat til at gå i gang med at løse de opgaver, der er peget på, og som den på udmærket vis i sit notat på side 10 og 11 har beskrevet. Det er en række af de opgaver, som står nævnt i beslutningen fra maj 1986, og det er en række af de opgaver, som regeringspartierne i dag har kritiseret at der ikke er blevet gjort noget ved derude. Dem er den parat til at gå i gang med, hvis den får økonomisk mulighed for og mandat til det, herunder etablering af samarbejdsrelationer mellem Christiania og politiet, herunder også ansøgning om en toårig dispensation fra de almindelige beværterbevillingsregler.

Det andet er – og det er jeg meget spændt på at få svar på, enten i dag eller senere – om regeringen vil tilvejebringe lovhjemmelen til det særlige bloktilskud. Det er jo stadig væk regeringen, der har administrationsapparatet, og vi ved, at man i Socialministeriet har sagt, at der ikke er hjemmel i bistandsloven til at give de 2,5 mio. kr. Derfor beder vi om hjemmel til at give Christiania det særlige bloktilskud.

Endelig det med dispensationer, som er nødvendige, hvis den proces skal sættes i gang derude, som skal føre til et positivt resultat. Det er selvfølgelig, det har jeg nævnt, prøvebevillingerne til værtshusene. Jeg vil formode, at der kommer til at foreligge dispensationer, for jeg ved, at det er noget af det, styringsgruppen er gået i gang med at arbejde med.